

har 6.600 kr. om måneden, og som betaler de 3.600 i husleje, og så har hun 3.000 tilbage. Årsagen til, at hun er blevet fattig, er jo statsministeren og Dansk Folkeparti. Det er, fordi hun er anbragt på starthjælp sammen med sine to børn. Hvad vil statsministeren gøre for hende?

Hun må undres, hvis hun lytter til udsendelsen i dag, for statsministeren siger en masse ord, de er bare fuldstændig løserevet fra den virkelighed, de fattige, som statsministeren har skabt, lever i.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har allerede forklaret, at starthjælpen jo er indført, fordi vi synes, det er meget rimeligt at fastholde, at man ikke bare kan komme til Danmark og så få fuld kontanthjælp. Vi synes, det er rimeligt, at man skal have boet i Danmark i 7 år, før man kan få fuld adgang til det danske velfærdssamfunds ydelser. Derfor er der indført en starthjælp, som ganske rigtigt er lavere end kontanthjælpen.

Det viser sig så i øvrigt, at de, der er på starthjælp, har større tilbøjelighed til at komme i arbejde end dem, som er på kontanthjælpsniveau. Det er da tankevækkende. Efter 2 år kan man se, at 36 pct. af dem, der er på starthjælp, er kommet i job mod 26-27 pct. af dem, der er på kontanthjælpsniveau. Så sigtet er også, skal vi sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det opfylder det altså også.

KL 14.30

Villy Søvndal (SF):

Tak for det klare svar. Så svaret til moderen her er, at hun skal blive på den her hjælp, fordi statsministeren har en stor plan med job i en periode, hvor jobbene i samfundet i øvrigt forsvinder. Det tror jeg hun bliver begejstret for.

Jeg vil så godt sige en anden ting. Statsministeren siger, at det her jo kun er venstrefløjens hets mod statsministeren. Var det bare så nemt. De tal, som jeg synes er allermost foruroligende, er dem, vi får fra de humanitære organisationer.

Frelsens Hær har på 3 år, mens statsministeren har haft ansvaret, oplevet en stigning på 80 pct. – det er næsten en fordobling – af mennesker, der henvender sig.

Mødrehjælpen i Århus siger, at de nu er nede på, at familierne skal have et rådighedsbeløb under 2.000 kr. for at få hjælp, for ellers er der for mange. De peger også på, at det går ud over børnene.

Vil statsministeren påtage sig ansvaret for de her tal?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, det vil jeg ikke, for jeg kender ikke de tal. Jeg kender ikke baggrunden for de tal. Jeg registrerer kun, at vi hvert år i december måned hører disse tal, og i al den tid, jeg kan huske, er det blevet værre og værre hvert år. Jeg noterer det kun.

Men jeg vil gerne sige: Helt uanset det skal vi gøre vores yderste for at skabe et velfærdssamfund, hvor vi går ind og hjælper de allersvageste i vores samfund, og det er grunden til, at vi fra starten har sat de socialt udsattes situation meget, meget højt på dagsordenen. Og derfor er jeg også glad for, at et bredt flertal i Folketinget har været med til at sikre bevillinger til en særlig indsats over for de allersvageste. 5 mia. kr. er det foreløbig blevet til i den tid, vi har haft regeringsmagten.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Der er ikke flere, der vil spørge ... Jo, hr. Ole Sohn. Undskyld, hr. Kamal Qureshi først.

Kamal Qureshi (SF):

Det, jeg egentlig synes er problemet, er, at selv om vi her for et øjeblik siden var enige om, at vi egentlig er ude i et ærinde, som handler om, hvordan vi kan gøre tingene bedre for de dårligst stillede, hvordan vi kan lytte til dem, der taler på de dårligst stilledes vegne, så afviser statsministeren alle meldinger som noget, der enten er overdrevet, noget, der er et udtryk for en julepsykose, kan man måske kalde det, eller at folk på grund af julen synes, at alle er blevet fattige, og at sådan sker det hvert år.

Der er åbenbart en eller anden sygdom, som breder sig i december måned, som bevirker, at alle bliver meget mere fattige. Hvis man går rundt, kan man se børn i skolegården, som ikke har varmt fodtøj på. Det har de vel ikke, fordi det er sjovt. De går i nedslidt fodtøj, har ikke varme frakker på, de går rundt og fryser. Er det også bare for sjov?

I den situation svarer statsministeren udelukkende: Det er bedst at arbejde. Ja, det er vi jo enige om, men hvad med dem, der ikke kan komme i arbejde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg tror altså, at en meget, meget stor part af dem, der måtte høre og se på den her debat, må